

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně: Y. N. L.
bytem,
zast. advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, Praha

proti
žalovanému: Velvyslanectví České republiky v Hanoji
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 19.4.2024, č. j. 1417-1/2024-MZV/HANOKO,

takto :

- I. Usnesení žalovaného ze dne 19.4.2024, č. j. 1417-1/2024-MZV/HANOKO, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění :

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhá zrušení usnesení žalovaného, dle kterého žádost žalobkyně o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem ostatní je nepřijatelná dle § 169h odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen zákon o pobytu cizinců nebo jen zákon), neboť nebyla předložena některá náležitost. Konkrétně prostředky k pobytu na území dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, jelikož žalobkyně nepředložila platební kartu na své jméno.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobkyně podala dne 19. 4. 2024 osobně žádost o udělení dlouhodobého víza. Žalobkyně měla připravenou žádost a všechny podklady. Měla i doklad o finančních prostředcích v podobě výpisu z bankovního účtu vedeného na její jméno. Při pohovoru ukázala i platební kartu uloženou v aplikaci Apple Pay na svém mobilním telefonu.
3. Usnesení o nepřijatelnosti vydal žalovaný až po provedeném pohovoru. Žalovaný řízení o žádosti žalobkyně o udělení dlouhodobého víza zahájil a provedl konkrétní úkon v řízení, a to pohovor (i když stručný) ve smyslu § 57 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Takový postup odporuje institutu nepřijatelnosti, neboť dle § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců *je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána*. Z podstaty správního řízení a § 169k odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že pohovor je prováděn až v rámci zahájeného řízení.
4. V napadeném rozhodnutí žalovaný odkazuje na § 31 odst. 1 písm. c), aniž by uvedl, o který právní předpis se jedná. Pokud se má jednat o zákon o pobytu cizinců, potom § 13 zákona o pobytu cizinců neuvádí, že by měl žadatel o udělení dlouhodobého víza doložit vždy kumulativně výpis z bankovního účtu i platební kartu. Žádost má být doložena alternativně dokumenty uvedenými v § 13 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí požaduje předložení něčeho, co dle zákona neměla žalobkyně povinnosti dokládat.
5. Institut nepřijatelnosti nemá být používán, když žadatel doloží kompletní náležitosti, třebaže by měly formální či obsahové vady. V takovém případě je na místě využít výzvy k odstranění vad podání. Žalobkyně měla všechny podklady připraveny včetně dokladu o finančních prostředcích v podobě potvrzení z bankovního účtu vedeného na své jméno. Kdyby měla doložit ke své žádosti platební kartu, tak není pravdou, že by žádost podávala bez náležitostí. Měla být žalovaným vyzvána k odstranění vady podání. Platební kartu měla k dispozici a doložila by ji.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Žalobkyně podala žádost o udělení dlouhodobého víza, předložila bankovní výpis, ze kterého však nevyplývalo, že může během pobytu na území disponovat s peněžními prostředky v požadované výši, neboť nepředložila platební kartu, která by prokazovala oprávnění disponovat s prostředky na území. K žádosti tudíž nebyly předloženy náležitosti podle zákona o pobytu cizinců a žádost tak byla nepřijatelná.
7. Pokud je žádost nepřijatelná, není řízení zahájeno. Zastupitelský úřad může v řízení o žádosti o udělení dlouhodobého víza vyzvat žadatele k odstranění vad podání, které nemají za následek jeho nepřijatelnost. To znamená, že k odstranění vad, které

nepřijatelnost působí, zastupitelský úřad nevyzývá. Ani v projednávané věci tedy tuto povinnost žalovaný neměl.

8. Ustanovení § 13 odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o pobytu cizinců jsou v alternativním poměru, žalovaný nepožadoval současně splnění povinností podle písm. a) i c). Žalobkyně nepředložila prostředky k pobytu na území podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona, když neprokázala, že s nimi může na území disponovat, jak jí ukládá § 31 odst. 2 písm. a) zákona. Žalovaný rozporoval tvrzení žalobkyně o tom, že při podání žádosti prokazovala, že má kartu uloženou v aplikaci Apple Pay. Tvrzení žalobkyně je účelově, aby demonstrovala domnělou odstranitelnost vady podání. Funkce Apple Pay totiž předpokládá, že nějaká platební karta je v ní založena. Zákon nicméně vyžaduje, aby oprávnění k dispozici s prostředky na území vyplývalo z bankovního výpisu z účtu a je potřeba, aby žalovaný splnění prokazované povinnosti mohl nějakým způsobem ověřit a osvědčit ve správním spisu tak, aby ji mohl posoudit správní orgán rozhodující o žádosti. To by tvrzení o používání aplikace Apple Pay (ani případné nahlédnutí do mobilního telefonu) neumožňovalo.
9. Podle § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců má sice nepřijatelnost žádosti za následek, že řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána, to nicméně vyžaduje, aby žádost nejprve podána fyzicky byla a žalovaný mohl podmínky nepřijatelnosti vůbec zjistit. K tomu může být potřeba i provedení pohovoru. Provedení pohovoru tak jistě nebránilo vydání napadeného rozhodnutí a nečiní jej tak nezákonným.
10. Jestliže pak opomněl ve výroku napadeného rozhodnutí u ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) uvést, že se jedná o ustanovení zákona o pobytu cizinců, jde o zřejmou chybu v psaní.

IV. Replika žalobkyně

11. Ze zákona o pobytu cizinců i z judikatury k zákonu o pobytu cizinců vyplývá povinnost cizince, který žádá o pobytové oprávnění, prokázat, že může během pobytu v České republice disponovat finančními prostředky ve stanovené výši. Nikde však není stanoveno, že tato povinnost je splněna právě předložením platební karty k výpisu z bankovního účtu, natož jak by taková platební karta měla vypadat či jaké by měla mít parametry. Je běžné, že platební kartu mají lidé uloženou v mobilním telefonu, v chytrých hodinkách či třeba v prstenech (aktuálně u mBank). Trvání na platební kartě neuložené v mobilním telefonu bude brzy působit jako zastaralý, nepraktický a brzy patrně i těžko splnitelný požadavek.

V. Obsah správního spisu

12. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o nepřijatelnosti žádost z důvodu nepředložení prostředků k pobytu na území, jelikož žalobkyně nepředložila platební kartu na své jméno, tudíž není zřejmé, že může během pobytu na území disponovat s peněžními prostředky.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř.).

14. Podle ustanovení § 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců je žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum dále nepřijatelná, jestliže k žádosti nebyly předloženy náležitosti podle tohoto zákona; to neplatí, jde-li o žádost cizince narozeného na území.
15. Podle ustanovení § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců nepřijatelnost žádosti zjišťuje u žádosti podané na zastupitelském úřadu zastupitelský úřad a u žádosti podané ministerstvu ministerstvo. Je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána; tuto skutečnost ministerstvo nebo zastupitelský úřad cizinci písemně sdělí včetně důvodu nepřijatelnosti, učiní o ní usnesení do spisu a vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené doklady a správní poplatek, pokud byl uhrazen. Nepodá-li cizinec žádost osobně, ač je k tomu podle tohoto zákona povinen, postupuje se obdobně podle věty druhé.
16. Soud neshledává namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu absence uvedení zákona ve výroku, jež obsahuje pouze odkaz na § 31 odst. 1 písm. c). Z okolností případu i z ostatního textu napadeného rozhodnutí lze jednoznačně dovodit, že se jedná o odkaz na § 31 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Jde o písarskou chybu, která nemohla mít jakýkoliv vliv na právní postavení žalobkyně, neboť ji, resp. jejímu právnímu zástupci, mělo být zřejmé, o jaké zákonné ustanovení se jedná. Shodně soud nenalézá nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu neuvedení důvodů rozhodnutí. Důvodem nevyhovění žádosti mělo být nepředložení platební karty, čímž dle žalovaného žalobkyně neprokázala splnění podmínky podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, dle kterého je k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů cizinec povinen předložit prostředky k pobytu na území (§ 13).
17. Podle § 13 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se zajištění prostředků k pobytu na území ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a), jde-li o pobyt na území delší než 3 měsíce, **prokazuje a) výpisem z účtu** vedeného v bance nebo jiné finanční instituci znějícím na jméno cizince, ze kterého vyplývá, že cizinec může během pobytu na území disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a), **b) jiným dokladem** o finančním zajištění, ze kterého vyplývá, že cizinec může disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo má zajištěnu úhradu nákladů spojených s jeho pobytem na území, **nebo c) platnou mezinárodně uznávanou platební kartou**; na požádání je cizinec povinen současně předložit výpis z účtu vedeného v bance nebo jiné finanční instituci, ze kterého vyplývá, že může disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a).
18. Soud má shodně se žalobou, že aplikací § 13 odst. 2 zákona o pobytu cizinců žalovaným v posuzované věci nepřipustně požadoval kumulativně předložení více podkladů zde uvedených. Žalovaný ve správním řízení dospěl k závěru, že žalobkyně byla povinna předložit nejen výpis z účtu (písm. a) § 13 odst. 2), ale i platební karty (písm. c) § 13 odst. 2), jakkoli dané ve vyjádření k žalobě popírá. Požadavek na předložení platební karty je požadavkem dle písm. c), bez ohledu, zda daný zákonný odkaz žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl nebo zda dané v soudním řízení popírá. Platební karta je jen jedna, neexistuje platební karta ve smyslu písm. c) § 13 odst. 2 zákona a oproti tomu jako podpůrný prostředek k prokázání splnění předložení pokladu dle písm. a) téhož ustanovení. Jazykovým výkladem § 13 odst. 2 zákona nelze dovodit, že zajištění prostředků k pobytu na území je cizinec povinen prokázat kumulativně předložením všech podkladů uvedených v písm. a) – c) daného ustanovení zákona. Mezi podklady dle písm. a) a dle písm. b) není v § 13 odst. 2 zákona uvedena spojka, tudíž je lze vykládat dle jazykového výkladu jako kumulativní podmínky. Avšak před podkladem dle písm.

- c) v§ 13 odst. 2 zákona je uvedena spojka *nebo*, tudíž je vyloučeno, že by podklad dle písm. c) zákona byl v kumulativním spojení s ostatními podklady dle písm. a), b) daného ustanovení. Teleologický výklad však vylučuje i kumulativní spojení podkladů dle písm. a) a dle písm. b), neboť předkládat kromě výpisu z účtu také *jiným dokladem o finančním zajištění* postrádá smysl, aby majetkové poměry žadatele o pobyt byl takto duplicitně prokazovány. Účelem písm. b) § 13 odst. 2 zákona je umožnit prokázat materiální zajištění cizince i jiným způsobem než výpisem z bankovního účtu. Výčet prokazujících podkladů § 13 odst. 2 zákona je tak uveden alternativně.
19. Argumentace žalovaného v soudním řízení na § 31 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců popírá, že dané ustanovení ohledně splnění podmínky prokázání prostředků k pobytu na území odkazuje na § 13 zákona. Žalovaný aplikoval § 31 odst. 1 písm. c) zákona tak, že nepřipustně po žalobkyni požadoval předložení nejen výpisu z účtu podle § 13 odst. 2 písm. a), ale i platební karty podle § 13 odst. 2 písm. c). Soud má za to, že není vyloučeno, že předložení výpisu z účtu se zůstatkem v zákonem požadované výši bude nedostatečné pro např. důvodné pochybnosti o setrvalosti zůstatku na účtu (účelové převody na účtu), ale v takovém případě musí žalovaný pochybnosti uvést a prokázat.
20. Nejen tvrzení žalovaného o účelovosti předložení oprávnění disponovat s účtem prostřednictvím Apple Pay je přinejmenším vnitřně rozporné. Oprávnění žalobkyně disponovat s účtem vyplývalo již z to, že byla ve výpisu uvedena jako majitel účtu, tudíž je nutné, pokud není prokázáno omezení dispozičního práva, mít za to, že byla také oprávněna s prostředky na účtu disponovat. Soudu není zřejmé, jak by mohla údajnou vadu neprokázání oprávnění disponovat s prostředky na účtu žalobkyně prokázat novým výpisem z bankovního účtu, jestliže by rozdíl mezi původním a novým výpisem byl pouze v datu jejich vydání (viz. str.5 vyjádření k žalobě). Rozlišování mezi fyzickou platební kartou a kartou v mobilní aplikaci nemá oporu ve faktickém i právním stavu. Z „plastové“ platební karty jako takové nelze shodně jako z aplikace Apple Pay zjistit, ke kterému bankovnímu účtu umožňuje disponovat s jeho zůstatkem. Apple Pay zobrazí shodné údaje o kartě jako kdyby byla předložena v hmotné formě. Naopak navíc Apple Pay zobrazuje historii plateb na účtu, proto umí oproti plastové platební kartě identifikovat propojení bankovního účtu a karty porovnáním platební historie ve výpisu a v aplikaci. Žalovaný absurdně odmítl předložení podkladu, který by prokázal finanční zajištění žadatele více než by prokázala žalovaným požadovaná plastová platební karta.
21. Má-li žalovaný za to, že mobilní bankovní aplikaci nelze založit do správního spisu, soud uvádí, že originál platební karty také žalovaný nezakládá do správního spisu. Žalovaný by měl disponovat technickými prostředky, které mu umožní zaznamenat i údaje z mobilních telefonů žadatelů. Úvahy žalovaného neodpovídají stavu v bankovníctví, natož vývoji v používání bezkontaktních platebních prostředků.
22. Pokud žalovaný důvodně nezpochybnil, že výpis z bankovního účtu žalobkyně neproказuje, že žalobkyně volně disponuje s finančními prostředky v požadované výši, nebyl oprávněn po žalobkyni požadovat předložení platební karty, zejména pokud žalobkyně takto učinila předložením karty prostřednictvím Apple Pay. Žalobkyně předložila nejméně *doklad o výši prostředků k pobytu na území* podle § 13 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tudíž žalovaný nebyl oprávněn postupovat dle § 169h odst. 2

písm. b) zákona o pobytu cizinců, dle kterého *je žádost o udělení dlouhodobého víza ... nepřijatelná, jestliže k žádosti nebyly předloženy náležitosti podle tohoto zákona.*

23. Jak konstatuje důvodová zpráva k zákonu č. 222/2017 Sb., cílem § 169h zákona o pobytu cizinců „je především zefektivnit řízení v případech, kdy je zjevné, že žádost v podobě, v jaké byla podána, nemůže být z formálního hlediska úspěšná“. Kromě nezaplacení správního poplatku se tak může stát mj. v případě, kdy cizinec nepředloží některou z požadovaných náležitostí (§ 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců). Důvodová zpráva ve vztahu k tomuto ustanovení dodává, že „pokud [žadatel] náležitosti doloží, ale tyto náležitosti, resp. některá z nich, budou mít vady (formální či obsahové), musí již správní orgán žadatele vyzvat k odstranění vad.“ Správní orgán tak sice žadatele k odstranění vad vyzývá, ale pouze v případě, že splnil primární povinnost spočívající v předložení veškerých potřebných dokladů. Tento postup odpovídá účelu nepřijatelnosti žádosti, jímž je přimět žadatele k co největší procesní opatrnosti a pečlivosti, s níž žádost podává. Institut nepřijatelnosti správními orgány umožňuje, aby se nezabývaly žádostmi, které trpí závažnými a zjevnými nedostatky. Žalobkyně však požadavek na předložení výpisu z účtu v souladu s § 13 odst. 2 zákona o pobytu cizinců splnila, proto její žádost nelze považovat za nepřijatelnou.
24. Konstatování nepřijatelnosti žádosti po pohovoru se žadatelem je v rozporu s účelem nepřijatelnosti jakožto prostředku efektivního prostředku pro zrychlení řízení, ale nezakládá vyloučení aplikace nepřijatelnosti po provedeném pohovoru, neboť rozhodné je nenaplnění formálních náležitostí žádosti. Pokud jsou naplněny formální zákonem požadované náležitosti žádosti, avšak správní orgán má nadále pochybnosti o prokázání předpokladů pro udělení oprávnění pobytu, je povinen žadatele vyzvat k doplnění žádosti nebo dle povahy nedostatků žádosti nevyhovět. Tvrzení žalované o možnosti žadatele si znovu podat žádost o povolení k pobytu popírá mechanismus podávání žádostí o pobyt, kdy již možnost pouhého podání žádosti je omezena systémem podání žádosti osobně ve sjednané termíny. Soud se plně ztotožňuje s pravomocí státu regulovat vstup cizinců do země, avšak musí tak být činěno transparentně a v souladu se zákonem, tedy s vyloučením libovůle, čemuž ale odpovídá i účelová argumentace žalovaného o tom, že vyhovění žaloby povede k újmě ostatních žadatelů, neboť v případě vyhovění žaloby nebude moci žalovaný postupovat efektivně. Postup v rozporu se zákonem nemůže být efektivní, nýbrž výlučně nezákonný.

VII. Závěr a náklady řízení

25. Soud považuje postup žalovaného za nezákonný, a proto napadený správní akt žalovaného zrušil pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Věc soud vrací dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními názory zdejšího soudu vyjádřenými v tomto rozsudku (viz ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.) a o žádosti žalobkyně znovu rozhodne.
26. O náhradě nákladů řízení účastníků rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, náklady za odměnu jeho zástupce za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby ve věci samé) dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, a

náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení za úkon právní služby spočívající v podání repliky, jelikož se nejednalo o úkon provedený účelně. Podání repliky soud žalobkyni neuložil a neobsahuje pro věc nové relevantní argumenty.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 8. 7. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce